

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de către Sîrbu Vitalie,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderea Mixtă Compania
Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni împotriva lui Sîrbu Vitalie cu
privire la încasarea prejudiciului material în ordine de regres,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care a fost
respinsă cererea lui Sîrbu Vitalie privind repunerea apelului în termen cu restituirea
acestuia ca fiind depus tardiv,

c o n s t a t ă

La 24 august 2015, Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări
„Transelit” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sîrbu
Vitalie cu privire la încasarea prejudiciului material în ordine de regres.

Prin hotărîrea Judecătorei Hîncești din 19 ianuarie 2016, a fost admisă acțiunea
integral.

S-a încasat din contul lui Sîrbu Vitalie în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA suma de
16710 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 786,30 lei cu titlu de cheltuieli de
judecată (f.d.71).

La 11 mai 2016 prin intermediul oficiului poștal, Sîrbu Vitalie a depus apel
nemotivat împotriva hotărîrii primei instanțe. Totodată solicitînd repunerea în termenul
de atac din motiv că nu a cunoscut despre examinarea pricinii date (f.d.87-89).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, a fost respinsă cererea lui
Sîrbu Vitalie privind repunerea apelului în termenul de procedură și cererea a fost
restituită în adresa apelantului, ca fiind depusă tardiv (f.d. 99-101).

La 15 iulie 2016 și la 20 septembrie 2016 Sîrbu Vitalie a declarat recurs împotriva
încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, solicitînd admiterea recursului,
casarea încheierii contestate cu remiterea pricinii spre rejudecare.

În conformitate cu art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către Sîrbu Vitalie la 15 iulie 2016, este depus în termen.

În motivarea cererii de recurs, Sîrbu Vitalie a invocat că instanța de apel a ignorat argumentele invocate în apel privind faptul că nu a cunoscut despre examinarea litigiului dat, deoarece nu a fost citat legal și astfel nu a declarat apel în termenul de procedură.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din 30 iunie 2016, din următoarele.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, la 30 iunie 2016, instanța de apel a respins cererea lui Sîrbu Vitalie privind repunerea apelului în termenul de procedură și cererea a fost restituită în adresa apelantului, ca fiind depusă tardiv (f.d. 99-101).

În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Hotărârea primei instanțe a fost adoptată la 19 ianuarie 2016 (f.d. 71).

La 22 ianuarie 2016, Judecătoria Hîncești a expediat în adresa părților, copia hotărârii emise (f.d.72).

Hotărârea expediată de către prima instanță în adresa lui Sîrbu Vitalie, a fost remisă în adresa instanței de judecată cu indicația oficiului poștal pe plic, că destinatarul a refuzat recepționarea scrisorii date (f.d. 83).

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Sîrbu Vitalie declarînd apel, împotriva hotărârii primei instanțe nu a demonstrat prin probe incontestabile din care considerente a omis termenul de procedură.

Sîrbu Vitalie a invocat în cererea de apel că nu a cunoscut despre examinarea litigiului dat și despre citarea efectuată în ziarul „Dreptul”.

Cu referire la capitolul dat, este de menționat că, recurentul a refuzat recepționarea corespondenței expediate de către instanța de judecată (f.d. 58, 83).

Mai mult de cît atît, la 19 octombrie 2015, prima instanță a interpelat Centrul resurselor Informaționale de Stat „Registru” privind eliberarea informației privitor la domiciliul lui Sîrbu Vitalie (f.d.51).

Prin răspunsul eliberat de către Departamentul registrelor informaționale de stat rezultă că domiciliul lui Sîrbu Vitalie este raionul Hîncești, satul Logănești, fapt care nu este negat de către recurent.

În astfel de circumstanțe, prima instanță justificat a dispus citarea publică a ultimului

Or, potrivit art. 108 alin. (1) CPC, dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

În urma celor supra expuse argumentul recurentului că nu a cunoscut despre examinarea litiului nu poate fi reținut deoarece în speța dată Sîrbu Vitalie a dat dovadă de abuz față de drepturile sale procedurale.

Conform art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Articolul 61 alin. (1) Codul de procedură civilă expres prevede că părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Luînd în considerație cele expuse, instanța de recurs reține că Curtea de Apel corect a concluzionat asupra netemeinicii demersului lui Sîrbu Vitalie privind repunerea în termenul de declarare a apelului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Ținînd cont de împrejurările menționate în coraport cu normele enumerate se conchide că Sîrbu Vitalie a încălcat termenul de 30 zile, consacrat în art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Colegiul relevă, de asemenea, că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. Așa fiind, cu ocazia examinării cauzei Ponomaryov v. Ucraina (hotărîre din 3 aprilie

2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea reiterează că dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, după cum este garantat de art. 6 § 1 al Convenției, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a statelor contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Curtea a observat că o situație similară a fost deja examinată în cauza *Popov vs. Moldova* din 06 decembrie 2005, în care a constatat că, prin neprezentarea motivelor pentru repunerea în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil. În această cauza Curtea a notat că termenul de declarare a recursului a expirat, cu 47 de zile după expirarea termenului prevăzut de lege pentru depunerea lui (*Melnic vs. Moldova*, nr. 6923/03, 14 noiembrie 2006).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016.

În conformitate cu art., 427 alin. (1) lit. a) și art. 428 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de către Sîrbu Vitalie.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care a fost respinsă cererea lui Sîrbu Vitalie privind repunerea apelului în termen cu restituirea acestuia ca fiind depus tardiv.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

